

**[Steen.]**

og jeg tillod mig den Bemærkning, at der sikkert ogsaa er andre, der hitter paa, at som Forslaget er affattet, at Pengene kan bruges bl. a. til dansk Teater, skulde der være en Mulighed for Det kongelige Teater for at faa Støtte. Men naar det ikke har været Meningen, lad os saa gardere os i Tide og give en Bestemmelse, hvorefter Pengene kan bruges til bestemte Ting, saa der afgjort er lukket af for Teatret.

Det glædede mig oprigtigt at høre, at Ministeren ikke havde nogen Modvilje mod Premièreteatre i Storbyens Centrum. Det er klart, at saadanne Teatre mangler og længe har manglet. De fantastiske Indtjeningsmuligheder, der er forbundet med Driften af de Teatre, som ligger dér i Dag, er Udtryk for, at der er Behov. Det interesserede mig naturligvis at høre, at en af Vanskelighederne er Borgerrepræsentationens Stilling, men jeg vil dog tro, at man heroverfor kunde gøre sin Opfattelse gældende paa en saadan Maade, at Modstanden blev overvundet, og at der blev tilvejebragt rimelige Forhold.

Saa har jeg til Slut kun dette, at det har virkelig ligget ganske uden for, hvad jeg har tilsigtet at sige i første Omgang, at den højtærede Justitsminister ikke skulde være forstaaende og velvilligt indstillet over for Enkerne. Det har jeg ingen Grund til at tvivle om. Men Forholdet er jo dette, at i den gældende Lov er Enkernes Stilling sikret, saaledes at de efter et vist Aaremaal gaar automatisk ind i Bevillingen. Her ændres det til, at der kan ydes dem Støtte, hvis man finder det fornødent. Det er et af de Omraader — jeg erkender; et af de faa Omraader — hvor Ministeren fra en klar Stilling, som den er udtrykt i Loven, faar en Kantstilling, en meget vanskelig Stilling, og det var dette, jeg gerne vilde advare imod. Derfor tegnede jeg Billedet af den sørgende Enke. Lad os give hende en Ret, som hun ved er hendes, saaledes at hun ved, hvad hun har at holde sig til.

Jeg anbefaler, at vi behandler Lovforslaget forstaaende og velvilligt; jeg erklærer mig enig i Hovedbetragtningen og nærer ikke Tvivl om, at vi skal komme til et tilfredsstillende Resultat, der kan samle en anselig Tilslutning.

**Gerda Mundt:** I Lovforslagets § 1, 2det Stykke, er der ikke sket nogen Forandring, men jeg vil dog gerne, da vi har Sagen til Behandling, understrege, at vi i Københavns Kommune mener, at de Udtalelser, der fremsættes derfra, tages der fra

Justitsministerens Side overordentlig lidt Hensyn til. Det Forhold bibeholdes, at man skal indhente Erklæring fra Kommunalbestyrelsen, baade naar der er Tale om at oprette et nyt Teater, og naar der er Tale om at give Bevilling eller at foretage Fornyelse af en Bevilling. Vi har i Københavns Kommunalbestyrelses Biograftilsyn, navnlig i Begyndelsen, arbejdet ganske overordentlig meget med disse Sager, fordi vi ved, at Biograferne har en stærk Indflydelse paa den opvoksende Ungdom. Men det er et meget minimalt Hensyn, der er taget til os fra Ministeriets Side. Jeg kan bare nævne et Eksempel fra den allersidste Tid, det nye Biografteater i den gamle Industribygning, der jo i Virkeligheden har skæmmet denne Bygning og hele Bydelen ikke saa ganske lidt; men det er kun et enkelt af de mange Eksempler. Jeg tror, det vilde være godt, om der blev taget noget mere Hensyn til, hvad Biograftilsynet gennem Københavns Kommunalbestyrelse indstiller. Det er naturligvis ikke første Gang, jeg har gjort den Erfaring, at der er meget længere fra Christiansborg Slot til Raadhuset, end jeg havde tænkt mig, før jeg kom ind i denne Bygning.

Dernæst vil jeg sige et Par Ord om Bevillingshaverne. Jeg er enig med vor Ordfører og vil gerne have Lov til at understrege, at Bevillingshavernes faglige Uddannelse ved Siden af den kunstneriske, som nævnes i den nugældende Lov, ikke bør helt forsvinde. Vi har i København gjort den Erfaring, at det netop har været dem, der gennem en Aarrække har været i Forbindelse med Faget Film, som har kunnet faa deres Teater, skønt nogle af disse ikke ligger særlig gunstigt, op paa et forholdsvis højt Niveau.

Dernæst vil jeg gerne, som det ogsaa er gjort fra anden Side, lægge et godt Ord ind for Bevillingshavernes Enker. Jeg synes, det er med Urette, man har slettet dem. Der er jo mange Gange et Samarbejde mellem Mand og Hustru for at faa et Biografteater op paa en god Standard, og ofte har Hustruen været medvirkende til at oparbejde Kundekredsen; det gælder baade i Provinsen og her i København. Derfor mener jeg, at den nugældende Lovs Bestemmelse angaaende Enkerne bør bibeholdes.

Til Slut vil jeg gerne sige et Par Ord om den mægtige Indflydelse, Filmen har, og som vi her i denne meget indflydelsesrige Forsamling har et vist Ansvar for. Der lyder fra mange Sider stærke Advarsler mod meget af det, der kommer frem paa